

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 24 november 2015
(OR. en)

14422/15

**Interinstitutioneel dossier:
2015/0269 (COD)**

**GENVAL 60
JAI 903
MI 742
COMPET 533
COMIX 612
CODEC 1557**

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de heer Jordi AYET PUIGARNAU, directeur, namens de secretaris-generaal van de Europese Commissie
ingekomen:	19 november 2015
aan:	de heer Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
Nr. Comdoc.:	COM(2015) 750 final
Betreft:	Voorstel voor een RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD tot wijziging van Richtlijn 91/477/EEG van de Raad inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2015) 750 final.

Bijlage: COM(2015) 750 final

Brussel, 18.11.2015
COM(2015) 750 final

2015/0269 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**tot wijziging van Richtlijn 91/477/EEG van de Raad inzake de controle op de
verwerving en het voorhanden hebben van wapens**

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

- **Motivering en doel van het voorstel**

De veiligheid van burgers en ondernemingen is van groot belang voor deze Commissie. Het gebruik van vuurwapens door zware en georganiseerde criminelen en terroristische organisaties kan enorme schade toebrengen aan de maatschappij. Dit hebben wij het afgelopen jaar verscheidene malen gezien, met name bij de aanslagen die in Kopenhagen en Parijs hebben plaatsgevonden. Zo zijn op 13 november 2015 in Parijs meer dan 120 mensen omgekomen in een reeks gecoördineerde terreuraanslagen.

Deze tragische gebeurtenissen¹ tonen duidelijk aan dat georganiseerde misdaad een dreiging met veel facetten is en laten zien waarom wij de strijd tegen de illegale handel in vuurwapens verder moeten versterken, met name via een gecoördineerde en samenhangende aanpak. De gemeenschappelijke Europese verantwoordelijkheid in de bestrijding van grensoverschrijdende misdaad en terrorisme wordt ook in de politieke richtsnoeren van voorzitter Juncker benadrukt.

Op de verwerving, het voorhanden hebben en de in- en uitvoer van civiele vuurwapens is een omvangrijk EU-regelgevingskader van toepassing, meer bepaald Richtlijn 91/477/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2008/51/EG.

De burgers van de Europese Unie vertrouwen op de nationale regeringen en de EU-instellingen voor de waarborging van hun veiligheid. Met het oog hierop is het van belang onmiddellijk maatregelen te treffen om de bestaande regelgeving inzake de toegang tot vuurwapens en de handel erin te versterken.

- **Samenhang met de huidige bepalingen op dit beleidsgebied**

Het doel van de vuurwapenrichtlijn (Richtlijn 91/477/EEG) is de goede werking van de interne EU-markt in vuurwapens te verzekeren en de EU-burgers tegelijk een hoog niveau van veiligheid te garanderen. Deze regelgeving is bedoeld om een antwoord te bieden op mogelijke problemen en gevoeligheden die kunnen opduiken tijdens de levenscyclus van een vuurwapen (van de productie en handel over het bezit en voorhanden hebben tot het onbruikbaar maken en de vernietiging ervan). Hiertoe zijn in de richtlijn minimumeisen vastgesteld die de lidstaten moeten opleggen in het kader van de verwerving en het voorhanden hebben van verschillende categorieën vuurwapens², en voorwaarden bepaald

¹ De terreuraanslagen in Parijs, in Kopenhagen en in een Thalys-trein tonen nadrukkelijk het verband tussen georganiseerde misdaad en terrorisme, met name wat de verwerving van vuurwapens betreft.

² Een van de fundamentele concepten is de in bijlage I bij Richtlijn 91/477/EEG vastgestelde indeling in vier categorieën vuurwapens volgens gevaarniveau:

- "Categorie A — Verboden vuurwapens" betreft militaire wapens;
- "Categorie B — Vergunningsplichtige vuurwapens" betreft vuurwapens die door sportschutters en jagers worden gebruikt;
- "Categorie C — Aangifteplichtige vuurwapens" betreft voornamelijk vuurwapens die door jagers worden gebruikt;
- "Categorie D — Andere vuurwapens" is hoofdzakelijk van toepassing op lange enkelschotsvuurwapens met een gladde loop.

voor de overbrenging van vuurwapens tussen de lidstaten. Daarnaast biedt de richtlijn ook flexibelere regelgeving voor de jacht en het sportschieten³.

Met de in 2008 goedgekeurde wijziging (Richtlijn 2008/51/EG⁴) zijn de veiligheidsaspecten versterkt en is de richtlijn afgestemd op het VN-Protocol tegen de illegale vervaardiging van en handel in vuurwapens, delen en onderdelen daarvan en munitie, tot aanvulling van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen grensoverschrijdende georganiseerde misdaad.

Het bestaande EU-wetgevingskader inzake vuurwapens is grotendeels gebaseerd op het VN-protocol inzake vuurwapens (UN Firearms Protocol — UNFP), waarover door de Commissie is onderhandeld en dat door haar namens de EU in 2002 is ondertekend.

Het protocol is een internationaal instrument waarbij zowel de EU als de lidstaten partijen zijn. De Commissie heeft de omzetting van alle bepalingen van het protocol in EU-wetgeving uitgevoerd, hoofdzakelijk door de goedkeuring van:

- Richtlijn 2008/51/EG, waarin de passende door het UNFP vereiste bepalingen voor de handel in wapens *binnen* de gemeenschap zijn opgenomen, en
- Verordening (EU) nr. 258/2012 (IP/12/225), waarin de handel en transacties met landen *buiten* de EU worden geregeld en zodoende de bepalingen van artikel 10 van het UNFP zijn omgezet.
- **Samenhang met andere beleidsgebieden van de Unie**

Dit initiatief is volledig in overeenstemming met de strategische doelstellingen van de Europese Commissie voor de periode 2014-2019, met name met de bevordering van een op wederzijds vertrouwen gebaseerde ruimte van recht en grondrechten.

Na de terreuraanslagen in Parijs in januari 2015 hebben de ministers van Binnenlandse Zaken en/of Justitie van de EU-landen de verklaring van Parijs⁵ aangenomen, waarin zij opnieuw blijf geven van de intentie van hun landen om de illegale handel in vuurwapens in heel Europa terug te dringen en in lijn daarmee de samenwerking in het kader van het Europees multidisciplinair platform tegen criminaliteitsdreiging (Empact) te versterken, met het oog op de betere uitwisseling van inlichtingen en de volledige benutting van de middelen voor Europol, Eurojust en Interpol.

Op de informele bijeenkomst van de Europese Raad op 12 februari 2015 hebben de staatshoofden en regeringsleiders alle bevoegde autoriteiten opgeroepen de samenwerking in de strijd tegen de illegale handel in vuurwapens te versterken, onder meer door een snelle

³ De lidstaten hebben in principe het recht strengere maatregelen te nemen dan die voorzien in de richtlijn.

⁴ De wijziging was ingegeven door de twee volgende factoren: a) de ondertekening van het Protocol tegen de illegale vervaardiging van en handel in vuurwapens, delen en onderdelen daarvan en munitie, tot aanvulling van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen grensoverschrijdende georganiseerde misdaad door de Europese Commissie, namens de Europese Gemeenschap, op 16 januari 2002; b) de resultaten en voorstellen voor verbetering (betreffende bv. het onbruikbaar maken van vuurwapens, vergunningen voor in- en uitvoer, het bijhouden van registers en het aanbrengen van markeringen) in het verslag van de Commissie van december 2000 over de toepassing van Richtlijn 91/477/EEG na de omzetting ervan in nationaal recht door alle lidstaten (COM(2000) 837 definitief: Verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad — De toepassing van Richtlijn 91/477/EEG van de Raad van 18 juni 1991 inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens).

⁵ Verklaring van Parijs van 11 januari 2015 (5322/15).

herziening van de relevante wetgeving en een hernieuwde dialoog met derde landen over veiligheidskwesties, in het bijzonder met landen in het Midden-Oosten, Noord-Afrika en op de Westelijke Balkan⁶.

Op de zitting van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken op 12 en 13 maart 2015 hebben de ministers de Commissie opgeroepen met voorstellen te komen om de illegale handel in vuurwapens tegen te gaan en, samen met Europol, de uitwisseling van informatie en operationele samenwerking te verbeteren⁷.

Als reactie heeft de Commissie de Europese Veiligheidsagenda vastgesteld om op Europees niveau een doeltreffend en gecoördineerd antwoord te kunnen bieden op opkomende en steeds complexer wordende veiligheidsbedreigingen. In de Europese Veiligheidsagenda⁸ wordt gewezen op de problemen die de illegale handel in vuurwapens stelt, waarbij verschillen in nationale wetgeving als obstakel voor doeltreffende controles en politiesamenwerking tussen de EU-landen zijn geïdentificeerd en er in het bijzonder wordt opgeroepen om aan de herziening van de wetgeving over vuurwapens in 2016 prioriteit te verlenen. Verder wordt er ook opgeroepen tot het nemen van dringende maatregelen betreffende het onbruikbaar maken van vuurwapens om te voorkomen dat criminelen deze opnieuw gebruiksklaar maken en gebruiken. In de verklaring van de Raad van ministers van Binnenlandse Zaken van 29 augustus 2015 is de oproep tot herziening van de vuurwapenrichtlijn en tot vaststelling een gemeenschappelijke aanpak betreffende het onbruikbaar maken van vuurwapens herhaald.

Tot slot heeft de Raad op 8 oktober 2015 conclusies over het beter gebruik van de middelen ter bestrijding van de illegale handel in vuurwapens aangenomen, waarin de lidstaten, de Europese Commissie, Europol en Interpol worden verzocht maatregelen te nemen, waaronder een herziening van de huidige wetgeving, en via gecoördineerde grensoverschrijdende onderzoeken en operaties toezicht te houden op de gevaren van vuurwapens. Dit toezicht heeft ook betrekking op de illegale onlinehandel in vuurwapens⁹.

Het Europees Parlement heeft zich ook een aantal keer over het probleem van de illegale handel in vuurwapens gebogen. Op 11 februari 2015 heeft het Europees Parlement een resolutie over terrorismebestrijdingsmaatregelen¹⁰ aangenomen, waarin het de Commissie vraagt de bestaande EU-regelgeving met betrekking tot het verkeer van illegale vuurwapens, explosieven en wapenhandel in verband met georganiseerde misdaad dringend te evalueren.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

• Rechtsgrondslag

Artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is de rechtsgrondslag van dit voorstel in samenhang met de oorspronkelijke rechtsgrondslag van de vuurwapenrichtlijn.

⁶ Ontwerpverklaring van de leden van de Europese Raad (6112/15).

⁷ Persbericht van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken (7178/15).

⁸ COM(2015) 185 final van 28.4.2015.

⁹ Conclusies van de Raad (12892/15).

¹⁰ EP-referentienummer: 2015/2530(RSP) van 11 februari 2015.

- **Subsidiariteit (voor niet-exclusieve bevoegdheden)**

Overeenkomstig artikel 5 VEU moeten alle maatregelen die op EU-niveau worden genomen, voldoen aan het subsidiariteitsbeginsel; dit houdt in dat de EU enkel regelgeving vaststelt als dit waarde toevoegt aan de door de lidstaten getroffen maatregelen.

De aan te pakken problemen, d.w.z. de bedreigingen die uitgaan van zware en georganiseerde criminaliteit en terrorisme, en de mogelijke enorme maatschappelijke en economische kosten door gewelddadige acties, zijn onmiskenbaar transnationaal aangezien zij meer dan één lidstaat tegelijk treffen. In dat opzicht kunnen de lidstaten alleen deze problemen niet volledig bevredigend aanpakken.

Dit blijkt uit de recente terreuraanslagen in augustus en november dit jaar, uitgevoerd door criminele netwerken die in verschillende lidstaten actief zijn. Deze netwerken hebben gebruikgemaakt van verschillen tussen nationale regelgevingen voor het voorhanden hebben van en de handel in vuurwapens, en hebben tekortkomingen in de grensoverschrijdende uitwisseling van informatie uitgebuit.

Enkel een systeem in de hele EU kan zorgen voor de nodige samenwerking tussen de lidstaten om het civiele gebruik van vuurwapens in de EU in de hand te houden en te traceren.

De veiligheidskwesaties die in de vuurwapenrichtlijn worden aangepakt, zijn grensoverschrijdend. De gevoeligheid van een lidstaat voor criminele activiteiten heeft gevolgen voor de Europese Unie als geheel. Verschillen in de nationale wetgevingen, indelingen van vuurwapens en administratieve procedures ondermijnen de eenvormige toepassing van de richtlijn. Zoals benadrukt in een recente evaluatie kunnen doeltreffende maatregelen om een hoog niveau van beveiliging te waarborgen en de grensoverschrijdende overbrenging van vuurwapens te regelen enkel op EU-niveau worden genomen. In de vuurwapenrichtlijn is een gemeenschappelijk regelgevingskader vastgesteld dat door nationale of bilaterale actie alleen niet tot stand zou kunnen worden gebracht.

- **Evenredigheid**

Het voorstel is om de volgende reden(en) in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel:

Evenredigheid wordt verzekerd door de inhoud van de voorgestelde wijzigingen te beperken tot de elementen met de grootste impact op veiligheid, overeenkomstig de voornaamste conclusies van de studies die in de voorbereidingsfase zijn uitgevoerd. Algemeen gaat dit voorstel niet verder dan nodig om de doelstelling te bereiken, namelijk de waarborging van de veiligheid van EU-burgers zonder onnodige beperkingen voor de interne markt.

Naast de standaardbepalingen in verband met de handelspolitiek om rekening te houden met de bezorgdheid en opmerkingen van de particuliere belanghebbenden, beoogt het voorstel de verbetering van de veiligheidsnormen en de terugdringing van de inconsistenties met het VN-protocol inzake vuurwapens, met name de inconsistenties in de definities.

- **Keuze van het instrument**

De Commissie stelt een nieuwe richtlijn voor om de bestaande vuurwapenrichtlijn aan te passen. Andere instrumenten om de bestaande richtlijn aan te passen, zouden ongeschikt zijn.

3. RESULTATEN VAN EX-POSTEVALUATIES, RAADPLEGINGEN VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELINGEN

• Ex-postevaluaties/geschiktheidscontroles van bestaande wetgeving

Zoals aangekondigd in haar mededeling in 2013¹¹ heeft de Commissie vóór zij heeft overwogen of het relevant is het huidige wetgevingskader te herzien een reeks studies uitgevoerd over:

- de relevantie van een EU-wetgevingsvoorstel om de strafrechtelijke sancties van de lidstaten voor illegale handel in vuurwapens op elkaar af te stemmen¹²;
- de relevantie van een EU-wetgevingsvoorstel om in de EU de regelgeving voor procedures inzake het onbruikbaar maken en de vernietiging van vuurwapens en het aanbrengen van markeringen erop te verbeteren, alsook de regelgeving voor alarm- en replicawapens¹³;
- de toepassing van de vuurwapenrichtlijn in alle lidstaten.

In de eerste studie is geconcludeerd dat minimumregels betreffende de illegale handel in vuurwapens in de hele EU de rechtsonzekerheid zouden doen afnemen, vervolging gemakkelijker zouden maken en ervoor zouden zorgen dat criminelen geen gebruik kunnen maken van achterdeurtjes. Uit de studie blijkt echter ook dat praktische problemen zoals een gebrek aan middelen, tegenstrijdige beleidsprioriteiten en een gebrek aan handhaving van de bestaande wetten even grote belemmeringen vormen voor grensoverschrijdende samenwerking ter bestrijding van de illegale handel in vuurwapens als verschillen tussen de nationale wetgevingen op dit gebied. In de conclusies van de studie wordt een beleidsmix (niet-wetgevende en wetgevende maatregelen) naar voren geschoven, zonder voor wetgevende maatregelen een minimum of maximum te bepalen.

De tweede studie heeft een herziening van de vuurwapenrichtlijn voorgesteld, met als doel:

- de harmonisatie van de markeringsregels voor vuurwapens en de vaststelling van de wederzijdse erkenning van markeringen door de lidstaten;
- de handhaving van gemeenschappelijke normen en procedures, en de invoering van registratievoorschriften voor onbruikbaar gemaakte vuurwapens;
- de vaststelling van gemeenschappelijke technische richtsnoeren inzake de ombouw van alarm-, sein- en replicawapens door de uitwerking van criteria om te bepalen of alarm- en replicawapens kunnen worden omgebouwd. Hierdoor worden zij dus binnen de werkingssfeer van de vuurwapenrichtlijn gebracht;
- de bevordering van het delen van kennis tussen de lidstaten (met bijzondere aandacht voor de risico's en mogelijkheden door technologische ontwikkelingen) en de verbetering van gegevensverzameling betreffende de productie en het bezit van, en

¹¹ Zie voetnoot 1.

¹² http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/documents/policies/organized-crime-and-human-trafficking/general/docs/dg_home_-_illicit_firearms_trafficking_final_en.pdf

¹³ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/documents/policies/organized-crime-and-human-trafficking/general/docs/dg_home_ia_firearms_deactivation_final_en.pdf

criminele activiteiten in verband met vuurwapens, onbruikbaar gemaakte vuurwapens, alarmwapens en replicawapens.

Tot slot is in de studie ter beoordeling van de toepassing van de vuurwapenrichtlijn onder andere aanbevolen:

- gemeenschappelijke criteria betreffende de ombouw van alarmwapens te bepalen;
- de markeringsregels en normen voor het onbruikbaar maken van vuurwapens te harmoniseren;
- het systeem voor gegevensverzameling te versterken en de interoperabiliteit tussen de informatiesystemen op nationaal niveau te beoordelen; en tot slot
- een gemeenschappelijke aanpak voor de indeling van vuurwapens voor de jacht en het sportschieten te bepalen.

Samen met dit voorstel publiceert de Commissie een verslag over de toepassing van de vuurwapenrichtlijn overeenkomstig artikel 17 van de richtlijn.

- **Raadplegingen van belanghebbenden**

Wijze van raadpleging, belangrijkste geraadpleegde sectoren en algemeen profiel van de respondenten

De belanghebbenden werden geraadpleegd door middel van vragenlijsten en uitnodigingen voor bijeenkomsten gericht aan de lidstaten en particuliere belanghebbenden (vertegenwoordigers van Europese verenigingen van fabrikanten van vuurwapens en munitie voor civiel gebruik, actoren uit de civiele wapenhandel, jagers, verzamelaars, ngo's, onderzoeksinstituten enz.), door het openen van een specifiek e-mailadres voor permanent overleg (JLS-FIREARMS@ec.europa.eu) en door middel van een externe studie ter ondersteuning van het opstellen van de effectbeoordeling. Binnen de Commissie werd bovendien een "interdienstengroep" opgericht.

Samenvatting van de reacties en hoe daarmee rekening is gehouden

De lidstaten en ngo's waren het erover eens dat de toepassing van Richtlijn 91/477/EEG nuttig is om te voorkomen dat de handel in vuurwapens van de legale markt naar de illegale markt verhuist. De particuliere belanghebbenden betoogden dat de lidstaten al strenge regels hebben op dit gebied en waren bezorgd over eventuele negatieve gevolgen voor kleine en middelgrote ondernemingen. Vele particuliere belanghebbenden waren bijzonder ongerust over wijzigingen in de indeling van vuurwapens die de activiteiten van jagers en sportschutters in het gedrang zouden brengen.

Volgens de belanghebbenden is het opnieuw gebruiksklaar maken van onbruikbaar gemaakte vuurwapens een relevante bron van wapens voor criminele doeleinden en zorgen verschillen tussen de nationale normen voor het onbruikbaar maken van vuurwapens voor achterdeurtjes die door criminelen kunnen worden misbruikt¹⁴. Sommigen vinden de vuurwapenrichtlijn te streng wat betreft het onbruikbaar maken van vuurwapens en zijn overtuigd dat controle op de toepassing van de richtlijn door de lidstaten en de opstelling van de nodige technische

¹⁴ Transcrime, Litouwse autoriteit.

richtsnoeren volstaan¹⁵. Verdere harmonisatie wordt echter algemeen als een prioriteit beschouwd.

Alle belanghebbenden (gaande van de autoriteiten van de lidstaten tot deskundigen en vertegenwoordigers van fabrikanten) zijn van mening dat er een reële behoefte is aan uitwisseling van informatie over vuurwapens tussen de lidstaten en dat dit een groot probleem is. Bovendien mag samenwerking niet beperkt blijven tot de uitwisseling van informatie tussen de lidstaten, maar moeten publieke en particuliere belanghebbenden worden samengebracht¹⁶. Betere communicatie wordt essentieel geacht voor inlichtingen, gezamenlijke operaties en beheer. Het zou echter een goede praktijk zijn om de nadruk meer te leggen op manieren waarop informatie via elektronische kanalen kan worden gedeeld dan op het organiseren van vergaderingen. Bovendien moet in aanmerking worden genomen dat platformen waar zulke besprekingen kunnen plaatsvinden al bestaan, op zowel operationeel als regelgevend niveau.

Gemeenschappelijke aanbevelingen over regels worden als belangrijk beschouwd omdat in bepaalde landen sommige zaken anders worden geïnterpreteerd (bijvoorbeeld de definitie van replicawapens). Om te voorkomen dat criminelen verschillen tussen regels in de lidstaten in hun voordeel kunnen gebruiken, is een geharmoniseerde aanpak in heel Europa nodig.

Opdat definities doeltreffend zouden zijn, moeten er meer specifieke verwijzingen naar alarmwapens en andere typen wapens die in het EU-regelgevingskader nog niet duidelijk zijn gedefinieerd, in worden opgenomen.

De algemene consensus was dat gemeenschappelijke minimumnormen in richtsnoeren inzake het onbruikbaar maken van vuurwapens door een harmonisering van de verschillende procedures en zodoende betere communicatie en makkelijkere rechtshandhaving ertoe zullen bijdragen dat de lidstaten in de hele EU hetzelfde niveau hanteren. De criminaliteit zou kunnen worden verlaagd, aangezien de toepassing van gemeenschappelijke minimumnormen zou kunnen helpen om de illegale handel in reserveonderdelen aan te pakken en het gebruik van vuurwapens die illegaal opnieuw zijn geassembleerd of zijn omgebouwd te voorkomen.

De Commissie heeft rekening gehouden met de standpunten van de publieke en particuliere belanghebbenden. Dit voorstel heeft als doel enerzijds de veiligheid en doeltreffendheid en anderzijds de doelmatigheid te vergroten.

- **Effectbeoordeling**

Wegens het spoedeisende karakter van het voorstel in het licht van recente gebeurtenissen, wordt het voorgelegd zonder een effectbeoordeling. Het voorstel steunt echter wel op een Refit-evaluatie van de vuurwapenrichtlijn. In deze evaluatie is aangetoond dat er tekortkomingen zijn betreffende onder andere de mogelijkheid vuurwapens voor het afvuren van losse patronen om te bouwen tot echte vuurwapens, markeringseisen, het onbruikbaar maken van vuurwapens, definities, online verkoopovereenkomsten, alsook betreffende gegevensverzameling en uitwisselingssystemen. In het licht van recente gebeurtenissen zijn bijkomende eisen in kaart gebracht.

¹⁵ The European Association of the Civil Commerce of Weapons.

¹⁶ Transcrime.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de EU-begroting.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplannen en regelingen voor monitoring, evaluatie en verslaglegging**

Uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn brengt de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de situatie die is ontstaan door de toepassing ervan, in voorkomend geval vergezeld van voorstellen. Vervolgens brengt zij om de vijf jaar bij het Europees Parlement en de Raad verslag uit.

- **Toelichtende stukken (voor richtlijnen)**

De lidstaten moeten de Commissie de tekst meedelen van hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen.

- **Gedetailleerde toelichting bij de specifieke bepalingen van het voorstel**

In artikel 1 van het voorstel worden de definities van wapenmakelaar en wapenhandelaar verduidelijkt en wordt voor samenhang gezorgd met de bij het VN-protocol inzake vuurwapens vastgelegde definities van essentiële onderdelen en onderdelen van vuurwapens. In het studiewerk van de Commissie is gewezen op een gebrek aan duidelijkheid in de definitie van wapenmakelaar en is de nadruk gelegd op het feit dat wapenmakelaren ook in de richtlijn moeten worden opgenomen. Geluiddempers worden ook binnen de werkingssfeer van de richtlijn gebracht.

Met artikel 2 van het voorstel vallen verzamelaars voortaan ook binnen de werkingssfeer van de richtlijn. Verzamelaars zijn in de uitgevoerde evaluatie als een mogelijke bron van illegale handel in vuurwapens aangeduid. Daarom zullen verzamelaars de mogelijkheid behouden om vuurwapens te verwerven, maar alleen met een vergunning of verklaring.

Onbruikbaar gemaakte wapens moeten ook binnen de werkingssfeer van de richtlijn worden gebracht, wat betreft de identificatie van de eigenaar en het bijhouden van registers. Uit bewijs dat is verzameld in het kader van het studiewerk van de Commissie blijkt dat dit een ernstige tekortkoming is van de EU-wetgeving op het gebied van veiligheid. Recente aanslagen zijn uitgevoerd met onvolledig onbruikbaar gemaakte vuurwapens (en vuurwapens die uit onvolledig onbruikbaar gemaakte onderdelen zijn geassembleerd).

Het voorstel om binnenkort, via een uitvoeringsverordening, strenge gemeenschappelijke minimumrichtsnoeren inzake het onbruikbaar maken van vuurwapens in te voeren, zal het opnieuw gebruiksklaar maken van vuurwapens bemoeilijken. Ondanks strenge regels is het onmogelijk uit te sluiten dat onbruikbaar gemaakte wapens opnieuw gebruiksklaar worden gemaakt. Daarom worden voor de gevaarlijkste vuurwapens (categorie A) strengere regels ingevoerd, die ook van toepassing zijn indien zij onbruikbaar zijn gemaakt. Dit betekent dat onbruikbaar gemaakte vuurwapens van categorie A niet in bezit mogen worden gehouden, noch verhandeld (behalve door musea).

In een nieuwe bepaling is de eis vastgelegd om onbruikbaar gemaakte vuurwapens bij te houden in nationale registers. Elke overdracht (d.w.z. verandering van eigenaar) van onbruikbaar gemaakte vuurwapens moet hierin worden bijgehouden.

Semiautomatische wapens vertegenwoordigen vandaag een groot deel van de wapens in de jacht en het sportschieten. Uit de evaluatie blijkt dat sommige semiautomatische wapens echter makkelijk kunnen worden omgebouwd tot automatische wapens, en dat de huidige richtlijn geen technische criteria bevat om dergelijke ombouw te voorkomen. Ook zonder dergelijke ombouw tot vuurwapens van categorie A kunnen bepaalde semiautomatische vuurwapens een groot gevaar vormen wanneer hun patrooncapaciteit hoog is. Het voorstel verbiedt alle semiautomatische wapens die in de huidige categorie B7 zijn opgenomen.

Het voorstel voorziet in gemeenschappelijke EU-markeringsregels om te vermijden dat markeringen makkelijk kunnen worden verwijderd. Het verduidelijkt met name op welke onderdelen markeringen moeten worden aangebracht (en zorgt voor samenhang met de markeringseisen van het UNFP). Het moet ook van toepassing zijn op ingevoerde vuurwapens. De bewaartermijn van gegevens in het geautomatiseerd systeem van gegevensbestanden wordt verlengd tot meer dan twintig jaar. Gegevens moeten voortaan worden bewaard tot het vuurwapen wordt vernietigd, maar er is geen retroactieve toepassing van deze bepaling voorzien.

In de evaluatie van de vuurwapenrichtlijn en ander voorbereidend studiewerk wordt gewezen op het toenemend gebruik van het internet als verkoopkanaal voor vuurwapens en de moeilijkheden om hier in de toekomst controle op uit te oefenen. Er wordt rekening gehouden met een ernstige toename van het risico op fraude bij de verwerving van wapens via communicatie op afstand wanneer in de toekomst het gebruik van dergelijke verkoopmethoden toeneemt. Gezien de recente terreuraanslagen, waarbij sommige vuurwapens illegaal waren geassembleerd uit legaal via het internet aangekochte onderdelen, zou het ernstige risico's met zich meebrengen als voor dit verkoopkanaal geen regelgeving zou worden vastgesteld. Daarnaast is het online moeilijker om de rechtsgeldigheid van wapenvergunningen na te gaan. Het risico is nog groter in geval van verwerving van een wapen uit een derde land.

In de bestaande richtlijn is bepaald dat: "de lidstaten ervoor [zorgen] dat, behalve wanneer het gaat om wapenhandelaren, op de verwerving van vuurwapens, onderdelen daarvan en munitie met behulp van technieken voor communicatie op afstand [...], waar toegestaan, streng toezicht wordt gehouden".

In het voorstel wordt een striktere aanpak overwogen: een verbod op de verkoop van wapens en onderdelen met behulp van technieken voor communicatie op afstand (in het bijzonder het internet), behalve voor wapenhandelaren en -makelaren.

De bestaande richtlijn is niet van toepassing op onder andere alarm- en seinwapens en wapens voor reddingsactiviteiten. Er wordt voorgesteld gemeenschappelijke criteria voor alarmwapens vast te stellen om te voorkomen dat zij tot echte vuurwapens worden omgebouwd. Deze criteria moeten natuurlijk van toepassing zijn op zowel in de EU vervaardigde als ingevoerde wapens.

Het risico dat alarmwapens en andere typen vuurwapens voor het afvuren van losse patronen tot echte vuurwapens kunnen worden omgebouwd, is groot en het aanpakken ervan is een van de voornaamste aanbevelingen van de evaluatie van de richtlijn en ander studiewerk. Volgens belanghebbenden kunnen alarmwapens die uit derde landen worden ingevoerd en om te bouwen zijn tot vuurwapens het grondgebied van de EU ongehinderd binnenkomen door een gebrek aan samenhangende en gemeenschappelijke regels. Technische specificaties hiervoor zullen in een uitvoeringshandeling worden aangenomen.

Er is geen systeem om de andere lidstaten te informeren wanneer een vergunning is geweigerd (in het bijzonder voor vuurwapens van categorie B). Het voorstel voert een systeem voor de uitwisseling van informatie tussen de lidstaten in en bepaalt dat wapenhandelaren en -makelaren zich in een centraal vuurwapenregister moeten inschrijven. In de context hiervan zal de Commissie het gebruik van de bestaande instrumenten voor informatie-uitwisseling onderzoeken.

Het voorstel voorziet ook in een geldigheidsduur van vijf jaar voor vergunningen.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 91/477/EEG van de Raad inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 91/477/EEG¹⁷ vormt een begeleidende maatregel voor de interne markt. Deze richtlijn heeft een evenwicht tot stand gebracht tussen enerzijds de verplichting een zekere mate van vrij verkeer voor bepaalde vuurwapens binnen de Europese Unie te waarborgen, en anderzijds de noodzaak deze vrijheid in te perken door bepaalde aan dit type producten aangepaste beveiligingsmaatregelen.
- (2) Naar aanleiding van recente terreuraanslagen, die op tekortkomingen in de toepassing van Richtlijn 91/477/EEG hebben gewezen, met name wat het onbruikbaar maken (de neutralisatie) van wapens, de mogelijkheid tot ombouw en markeringsregels betreft, is in de in april 2015 aangenomen Europese Veiligheidsagenda en de verklaring van de Raad van ministers van Binnenlandse Zaken van 29 augustus 2015 opgeroepen tot de herziening van die richtlijn en tot een gemeenschappelijke aanpak voor het onbruikbaar maken van vuurwapens om het opnieuw gebruiksklaar maken en het gebruik ervan door criminelen te voorkomen.
- (3) Bepaalde aangelegenheden in Richtlijn 91/477/EEG moeten verder worden uitgewerkt.
- (4) Instellingen die zich bezighouden met de culturele of historische aspecten van wapens, als zodanig zijn erkend door de lidstaat op wiens grondgebied zij gevestigd zijn en in categorie A ingedeelde vuurwapens bezitten die zij voor de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn hebben verworven, moeten deze vuurwapens in

¹⁷ Richtlijn 91/477/EEG van de Raad van 18 juni 1991 inzake de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens (PB L 256 van 13.9.1991, blz. 51).

hun bezit kunnen houden wanneer de betrokken lidstaat hun hiertoe vergunning heeft verleend en op voorwaarde dat deze vuurwapens onbruikbaar zijn gemaakt.

- (5) Aangezien verzamelaars zijn aangeduid als een mogelijke bron van illegale handel in vuurwapens, moeten zij onder deze richtlijn vallen.
- (6) Aangezien wapenmakelaren vergelijkbare diensten verrichten als wapenhandelaren, moeten zij ook onder deze richtlijn vallen.
- (7) Rekening houdend met het grote risico dat het opnieuw gebruiksklaar maken van onvolledig onbruikbaar gemaakte wapens met zich meebrengt en met het oog op betere beveiliging in de hele Unie, moeten onbruikbaar gemaakte vuurwapens onder deze richtlijn vallen. Daarnaast moeten voor de meest gevaarlijke vuurwapens strengere regels worden ingevoerd om ervoor te zorgen dat die vuurwapens niet in bezit mogen worden gehouden of verhandeld. Deze regels moeten ook van toepassing zijn op vuurwapens van deze categorie zelfs nadat zij onbruikbaar zijn gemaakt. Wanneer deze regels niet worden nageleefd, moeten de lidstaten passende maatregelen nemen, met inbegrip van de vernietiging van deze vuurwapens.
- (8) Om de traceerbaarheid van onbruikbaar gemaakte vuurwapens te waarborgen, moeten zij in nationale registers worden bijgehouden.
- (9) Sommige semiautomatische vuurwapens kunnen makkelijk worden omgebouwd tot automatische vuurwapens, waardoor zij een bedreiging voor de veiligheid vormen. Ook zonder dergelijke ombouw tot vuurwapens van categorie A kunnen bepaalde semiautomatische vuurwapens een groot gevaar vormen wanneer hun patrooncapaciteit hoog is. Dergelijke semiautomatische wapens moeten daarom van civiel gebruik worden uitgesloten.
- (10) Om te vermijden dat markeringen makkelijk kunnen worden verwijderd en te verduidelijken op welke onderdelen de markeringen moeten worden aangebracht, moeten gemeenschappelijke markeringsregels worden ingevoerd.
- (11) Vuurwapens kunnen veel langer dan twintig jaar worden gebruikt. Om de traceerbaarheid van vuurwapens te waarborgen, moeten registers ervan voor een onbepaalde periode worden bijgehouden totdat de vernietiging ervan is bevestigd.
- (12) Verkoopovereenkomsten voor vuurwapens en onderdelen daarvan die met behulp van technieken voor communicatie op afstand zijn afgesloten, kunnen een ernstige bedreiging voor de veiligheid vormen aangezien deze moeilijker te controleren zijn dan de conventionele verkoopmethoden, in het bijzonder wat de online verificatie van de rechtsgeldigheid van vergunningen betreft. Het is daarom wenselijk de verkoop van wapens en onderdelen met behulp van technieken voor communicatie op afstand (in het bijzonder het internet) te beperken tot wapenhandelaren en -makelaren.
- (13) Daarnaast is het risico dat alarmwapens en andere typen vuurwapens voor het afvuren van losse patronen worden omgebouwd tot echte vuurwapens groot, en bij sommige terreurdaden zijn omgebouwde wapens gebruikt. Het is daarom essentieel het probleem van omgebouwde vuurwapens die bij misdrijven worden gebruikt, aan te pakken, met name door deze binnen de werkingssfeer van de richtlijn te brengen. Er moeten technische specificaties worden vastgesteld voor alarm- en seinwapens, alsook

voor wapens voor saluutschoten en akoestische signalen, om te waarborgen dat zij niet tot vuurwapens kunnen worden omgebouwd.

- (14) Om de uitwisseling van informatie tussen de lidstaten beter te doen functioneren, moet de Commissie onderzoek voeren naar de noodzakelijke elementen van een systeem om dergelijke uitwisseling van informatie uit al bestaande geautomatiseerde systemen voor gegevensbestanden in de lidstaten te ondersteunen. Indien wenselijk, mag het resultaat van het onderzoek door de Commissie vergezeld gaan van een wetgevingsvoorstel, waarbij rekening wordt gehouden met de bestaande instrumenten voor de uitwisseling van informatie.
- (15) Met het oog op de passende uitwisseling van informatie over verleende en geweigerde vergunningen tussen de lidstaten, moet de bevoegdheid om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie handelingen aan te nemen aan de Commissie worden overgedragen in verband met het aannemen van een handeling om de lidstaten in staat te stellen een dergelijk systeem voor de uitwisseling van informatie over verleende en geweigerde vergunningen op te zetten. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadpleging overgaat, onder meer op deskundigenniveau. De Commissie moet bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen ervoor zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en aan de Raad.
- (16) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van deze richtlijn, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad¹⁸.
- (17) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
- (18) Aangezien de doelstellingen van deze richtlijn niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt, en derhalve wegens de omvang en de gevolgen van het optreden beter op het niveau van de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (19) Richtlijn 91/477/EEG moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 91/477/EEG wordt als volgt gewijzigd:

¹⁸ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

1) Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 ter wordt vervangen door:

"1 ter. In de zin van deze richtlijn wordt onder "essentieel onderdeel" verstaan de loop, de framegroep, de kastgroep, de slede of de cilinder, de grendel of het afsluiterblok, en elk hulpstuk dat is ontworpen of aangepast om het geluid van het vuren van een vuurwapen te verminderen, die, als afzonderlijke voorwerpen, vallen onder de categorie waarin het vuurwapen waarvan zij deel uitmaken of waarvoor zij bestemd zijn, is ingedeeld.";

b) lid 1 sexies wordt vervangen door:

"1 sexies. In de zin van deze richtlijn wordt onder "wapenmakelaar" verstaan iedere natuurlijke of rechtspersoon, anders dan een wapenhandelaar, wiens handel of bedrijf geheel of gedeeltelijk bestaat in het kopen, verkopen of organiseren van de overbrenging van volledig geassembleerde vuurwapens, onderdelen daarvan en munitie binnen een lidstaat of naar een andere lidstaat, of het uitvoeren ervan naar een derde land.";

c) aan lid 1 worden de volgende leden toegevoegd:

"1 septies. In de zin van deze richtlijn wordt onder "alarm- en seinwapens" verstaan draagbare voorzieningen met een patroonhouder die vooraan, opzij of bovenaan een gasuitlaat heeft, specifiek zijn ontworpen en gebouwd om alarm te slaan of een sein te geven, en enkel ontworpen zijn om losse patronen, irriterende stoffen, andere werkzame stoffen of pyrotechnische munitie af te vuren.

1 octies. In de zin van deze richtlijn wordt onder "wapens voor saluutschoten en akoestische signalen" verstaan vuurwapens die specifiek omgebouwd zijn om enkel losse patronen af te vuren en bedoeld zijn voor gebruik in theatervoorstellingen, fotosessies en film- en televisieopnames.

1 nonies. In de zin van deze richtlijn wordt onder "replicavuurwapens" verstaan voorwerpen die qua vormgeving gelijk zijn aan vuurwapens maar zodanig zijn vervaardigd dat zij niet kunnen worden omgebouwd om een schot af te vuren of een kogel of projectiel uit te stoten door explosieve voortstuwing.

1 decies. In de zin van deze richtlijn wordt onder "onbruikbaar gemaakte vuurwapens" verstaan vuurwapens die zijn aangepast om deze voorgoed onbruikbaar te maken door een neutralisatie die inhoudt dat alle essentiële onderdelen van het vuurwapen voorgoed onbruikbaar worden gemaakt en onmogelijk zodanig verwijderd, vervangen of aangepast kunnen worden dat het wapen op enigerlei wijze opnieuw gebruiksklaar zou kunnen worden gemaakt.";

d) lid 2 wordt vervangen door:

"2. In de zin van deze richtlijn wordt onder "wapenhandelaar" verstaan iedere natuurlijke of rechtspersoon wiens handel of bedrijf geheel of gedeeltelijk bestaat in het volgende:

- i) het vervaardigen, verhandelen, uitwisselen, verhuren, repareren of ombouwen van vuurwapens;
- ii) het vervaardigen, verhandelen, uitwisselen, verhuren, repareren of ombouwen van onderdelen van vuurwapens;
- iii) het vervaardigen, verhandelen, uitwisselen of ombouwen van munitie."

2) Artikel 2, lid 2, wordt vervangen door:

"2. Deze richtlijn is niet van toepassing op de verwerving en het voorhanden hebben, overeenkomstig de nationale wetgeving, van wapens en munitie door de strijdkrachten, politie of overheidsdiensten. Zij is evenmin van toepassing op commerciële transacties in wapens en munitie voor oorlogsdoeleinden."

3) In artikel 4 worden de leden 1, 2 en 3 vervangen door:

"1. De lidstaten zorgen ervoor dat een op de markt gebracht vuurwapen of onderdeel daarvan wordt gemarkeerd en geregistreerd in overeenstemming met deze richtlijn.

2. Ten behoeve van de identificatie en tracering van elk geassembleerd vuurwapen eisen de lidstaten dat bij de vervaardiging van elk vuurwapen of op het ogenblik van de invoer ervan in de Unie een unieke markering met de naam van de fabrikant, het land of de plaats van vervaardiging, het serienummer en het jaar van vervaardiging (indien dit nog geen onderdeel uitmaakt van het serienummer) wordt aangebracht. Zulks onverminderd de aanbrengring van de merknaam van de fabrikant.

De markering wordt aangebracht op de kastgroep van het vuurwapen.

De lidstaten zorgen ervoor dat elke kleinste verpakkingseenheid van volledige munitie wordt gemarkeerd, waarbij de naam van de fabrikant, het identificatienummer van de batch (de partij), het kaliber en het type munitie worden vermeld.

Voorts zien de lidstaten erop toe dat uit staatsvoorraden afkomstige wapens die op de civiele markt worden gebracht met het oog op permanent civiel gebruik, worden voorzien van een unieke markering aan de hand waarvan het land van herkomst kan worden geïdentificeerd.

3. Iedere lidstaat stelt het als wapenhandelaar of -makelaar op zijn grondgebied werkzaam zijn afhankelijk van een vergunning op grond van ten minste een controle van de persoonlijke en beroepsintegriteit, en de bekwaamheid van de wapenhandelaar of -makelaar. Wanneer het een rechtspersoon betreft, wordt de controle gericht op de rechtspersoon en op de persoon die het bedrijf leidt."

4) In artikel 4 wordt lid 4 als volgt gewijzigd:

a) in de eerste alinea wordt de tweede zin vervangen door:

"In dit systeem van gegevensbestanden wordt van elk vuurwapen het type, merk, model, kaliber en serienummer bijgehouden, alsmede de namen en adressen van de leverancier en de persoon die het wapen verwerft of voorhanden heeft. De gegevens van vuurwapens, met inbegrip van onbruikbaar gemaakte vuurwapens, worden bijgehouden totdat de vernietiging van het vuurwapen door een bevoegde instantie is bevestigd.";

b) de tweede alinea wordt vervangen door:

"Wapenhandelaren en -makelaren zijn gedurende de gehele periode van hun activiteit verplicht een register bij te houden waarin alle bij hen inkomende of uitgaande onder de bepalingen van deze richtlijn vallende vuurwapens worden geregistreerd, zulks onder vermelding van bijzonderheden aan de hand waarvan een vuurwapen kan worden geïdentificeerd en getraceerd, met name het type, merk, model, kaliber en serienummer en de namen en adressen van de personen die het vuurwapen hebben geleverd of verworven.

Bij beëindiging van zijn activiteiten levert de wapenhandelaar of -makelaar het register in bij de nationale instantie die bevoegd is voor het systeem van gegevensbestanden waarin de eerste alinea voorziet.

Elke lidstaat zorgt ervoor dat de registers van op zijn grondgebied werkzame wapenhandelaren en -makelaren met het geautomatiseerde systeem van gegevensbestanden over vuurwapens worden verbonden.".

5) Artikel 4 ter wordt vervangen door:

"Artikel 4 ter

1. De lidstaten stellen een systeem in voor het reguleren van de activiteiten van wapenhandelaren en -makelaren. Een dergelijk systeem kan een of meer van de volgende maatregelen omvatten:
 - a) de registratie van op hun grondgebied werkzame wapenhandelaren en -makelaren;
 - b) de toekenning van een vergunning of machtiging voor de activiteiten van wapenhandelaren en -makelaren.
2. Het in lid 1 bedoelde systeem omvat ten minste een controle van de persoonlijke en beroepsintegriteit, en de bekwaamheid van de wapenhandelaar of -makelaar. Wanneer het een rechtspersoon betreft, is de controle gericht op de rechtspersoon en op de persoon die het bedrijf leidt.".

6) De artikelen 5 en 6 worden vervangen door:

"Artikel 5

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 3 verlenen de lidstaten vergunning voor het verwerven en voorhanden hebben van vuurwapens uitsluitend aan personen die daarvoor goede redenen hebben en die:

- a) ten minste 18 jaar oud zijn, behalve in het geval van het voorhanden hebben van vuurwapens ten behoeve van de jacht en het sportschieten, mits in dat geval personen jonger dan 18 jaar toestemming hebben van de ouders, of onder ouderlijk toezicht staan dan wel onder toezicht staan van een volwassene met een geldige vuurwapen- of jachtvergunning of zich in een erkend of anderszins goedgekeurd opleidingscentrum bevinden;
 - b) waarschijnlijk geen gevaar voor zichzelf, de openbare orde of de openbare veiligheid zullen vormen; een veroordeling voor een opzettelijk geweldmisdrijf wordt beschouwd als een indicatie van een dergelijk gevaar.
2. De lidstaten voorzien in medische standaardtests voor de afgifte of verlenging van een in lid 1 bedoelde vergunning en trekken de vergunning in als niet meer wordt voldaan aan een van de voorwaarden op basis waarvan zij is verleend.

De lidstaten kunnen personen die op hun grondgebied verblijven, het voorhanden hebben van een in een andere lidstaat verworven wapen alleen verbieden als de verwerving van datzelfde wapen op hun eigen grondgebied is verboden.

Artikel 6

De lidstaten nemen alle nodige maatregelen om de verwerving en het voorhanden hebben van in categorie A ingedeelde vuurwapens en munitie te verbieden en de vuurwapens en munitie die in strijd met deze bepaling in bezit werden gehouden en daarom in beslag zijn genomen te vernietigen.

De lidstaten mogen aan instellingen die zich bezighouden met de culturele of historische aspecten van wapens en als zodanig zijn erkend door de lidstaat op wiens grondgebied zij gevestigd zijn, vergunning verlenen om in het bezit te zijn van in categorie A ingedeelde vuurwapens die zij voor [the date of entry into force of this Directive] hebben verworven, op voorwaarde dat deze onbruikbaar zijn gemaakt overeenkomstig de bepalingen van artikel 10 ter.

De verwerving van in de categorieën A, B en C ingedeelde vuurwapens, onderdelen daarvan en munitie met behulp van technieken voor communicatie op afstand, zoals gedefinieerd in artikel 2 van Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad(*), mag enkel aan wapenhandelaren en -makelaren worden toegestaan en staat onder strikte controle van de lidstaten.

(*) Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten (PB L 144 van 4.6.1997, blz. 19)."

- 7) In artikel 7 wordt aan lid 4 de volgende alinea toegevoegd:

"De maximumlimieten mogen niet meer dan vijf jaar bedragen. De vergunning kan worden verlengd als nog steeds wordt voldaan aan de voorwaarden op basis waarvan zij is verleend."

- 8) De volgende artikelen 10 bis en 10 ter worden toegevoegd:

"Artikel 10 bis

De lidstaten nemen maatregelen om te waarborgen dat alarm- en seinwapens, alsook wapens voor saluutschoten en akoestische signalen, niet tot vuurwapens kunnen worden omgebouwd.

De Commissie stelt technische specificaties vast voor alarm- en seinwapens, alsook wapens voor saluutschoten en akoestische signalen, om te waarborgen dat zij niet tot vuurwapens kunnen worden omgebouwd.

Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 13 ter, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 10 ter

De lidstaten nemen maatregelen om ervoor te zorgen dat het onbruikbaar maken van vuurwapens door een bevoegde autoriteit wordt gecontroleerd teneinde te garanderen dat de betreffende vuurwapens door deze bewerkingen inderdaad voorgoed onbruikbaar worden. De lidstaten zorgen ervoor dat in het kader van deze controle een certificaat of document wordt afgegeven waaruit blijkt dat het vuurwapen onbruikbaar is gemaakt, dan wel op het vuurwapen een duidelijk zichtbare markering wordt aangebracht waaruit dat blijkt.

De Commissie stelt normen en technieken voor het onbruikbaar maken van wapens vast om te waarborgen dat onbruikbaar gemaakte vuurwapens voorgoed onbruikbaar zijn. De hiertoe nodige uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 13 ter, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure."

- 9) Aan artikel 13 worden de volgende leden 4 en 5 toegevoegd:

"4. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten wisselen informatie uit over vergunningen die zijn verleend voor de overbrenging van vuurwapens naar een andere lidstaat, alsook informatie over de weigering om overeenkomstig artikel 7 vergunning te verlenen.

5. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 13 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen betreffende de regelingen voor de uitwisseling van informatie over verleende en geweigerde vergunningen."

- 10) Artikel 13 bis wordt vervangen door:

"Artikel 13 bis

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.

2. De in artikel 13 bedoelde bevoegdheidsdelegatie wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde duur vanaf de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 13 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Een besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een latere daarin genoemde datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
5. Een overeenkomstig artikel 13 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van de termijn van twee maanden de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of van de Raad met twee maanden verlengd."

11) Artikel 13 ter wordt toegevoegd:

"Artikel 13 ter

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad(*).
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

(* Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13)."

12) Artikel 17 wordt vervangen door:

"Artikel 17

De Commissie dient elke vijf jaar bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de toepassing van deze richtlijn, in voorkomend geval vergezeld van voorstellen, met name betreffende de categorieën van vuurwapens in bijlage I en aangelegenheden rond nieuwe technologieën zoals 3D-printen. Het eerste verslag wordt twee jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn ingediend.

De Commissie voert uiterlijk [date] onderzoek uit naar de noodzakelijke elementen van een systeem voor de uitwisseling van informatie uit de in artikel 4, lid 4, bedoelde geautomatiseerde systemen voor gegevensbestanden tussen de lidstaten. Indien wenselijk, gaat het resultaat van het onderzoek door de Commissie vergezeld

van een wetgevingsvoorstel, waarbij rekening wordt gehouden met de bestaande instrumenten voor de uitwisseling van informatie.";

13) Bijlage I bij Richtlijn 91/477/EEG, punt II, wordt als volgt gewijzigd:

a) punt A wordt als volgt gewijzigd:

i) aan categorie A worden de volgende punten toegevoegd:

"6. Semiautomatische vuurwapens die zijn omgebouwd tot automatische vuurwapens;

7. Civiele semiautomatische vuurwapens die het uiterlijk hebben van automatische vuurwapens;

8. De in de punten 1 tot en met 7 bedoelde vuurwapens, nadat zij onbruikbaar zijn gemaakt.";

ii) in categorie B wordt punt 7 geschrapt;

iii) aan categorie C worden de volgende punten toegevoegd:

"5. Alarm- en seinwapens, wapens voor saluutschoten en akoestische signalen, en replicawapens;

6. De in de categorie B en de in de punten 1 tot en met 5 van categorie C bedoelde vuurwapens, nadat zij onbruikbaar zijn gemaakt.";

b) in punt B wordt de volgende tekst geschrapt:

"Het sluitingsmechanisme, de kamer en de loop van vuurwapens die, als afzonderlijke voorwerpen, vallen onder de categorie waarin het vuurwapen waarvan zij deel uitmaken of waarvoor zij bestemd zijn, is ingedeeld.".

14) Bijlage I bij Richtlijn 91/477/EEG, punt III, wordt als volgt gewijzigd:

a) punt a) wordt geschrapt;

b) punt b) wordt vervangen door:

"ontworpen zijn voor reddingsactiviteiten, het slachten van dieren of visserij met harpoenen, of bestemd zijn voor industriële of technische doeleinden, mits zij alleen voor dat welbepaalde gebruik kunnen worden aangewend;"

c) de tweede alinea wordt geschrapt.

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk [3 months after publication to the OJ] aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mede.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter